

... dacă încredere nu e, nimic nu e!...

Autor: **Delia Cataramă**, conferențiar universitar doctor la Academia de Studii Economice, Facultatea de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori și Tax Partner la Viboal FindEx

Da... sunt sub impresia finalizării unuia dintre cele mai frumoase romane din literatura română: „Cel mai iubit dintre pământeni” scris de Marin Preda. M-a impresionat forța cu care Marin Preda exprimă prin fiecare cuvânt al celor 3 volume acest „... dacă dragoste nu e, nimic nu e!...” într-un amestec de imagini ale unei societăți încremenite în absurdul unui comunism unde profesorul universitar ajunge, pe rând, muncitor la deratizare, strungar și contabil..., fiind condamnat la închisoare de două ori pentru două delictе pe care nu le-a comis: unul politic și unul uman!

Cu permisiunea dumneavoastră, reiau un mic pasaj, care parcă este mai prezent ca niciodată în societatea noastră, la peste 30 de ani de la căderea comunismului și de la scrierea cărții:

„Băiatul însă, așa umil cum arăta, avea pe la București nu știu ce fel de rude sau prieteni, destul că un zbârnâit pe interurban mă invita a treia zi să mă prezint imediat la Ministerul Justiției, chiar la cabinetul titularului. Strigăte: «Cum ai putut să condamni la închisoare un om pentru o pâine?» «Credeti că e primul? i-am răspuns eu liniștit. Și credeti că e ultimul? Așa scrie legea. Am încercat să n-o aplic, la prima înfățișare l-am achitat, dar au sărit alții și m-au amenințat cu destituirea». «Legea asta e greșită, a zis atunci titularul, văd că sunteți un judecător experimentat. Unde e greșeala?» «Furtul e furt, i-am răspuns, trebuie

pedepsit, dar depinde de pagubă, de prejudiciul adus societății sau individului, nu rămâne o cantină fără pâine dacă o fată e drăguță cu un băiat și îi dă pe furiș o franzelă.» «Așa este, ce propuneți?» «Să schimbați legea! i-am spus. Nuanțări, de altfel, există și acum pentru tot soiul de delict: de la o lună până la un an de închisoare. Puneți amenzi de la o sută până la nu știu câte mii de lei sau alte forme care să nu încurajeze furtul, dar nici să dea cu ușurință prilej unui milițian ranchiunos să-i facă 'figura' unui dușman personal și să-l trimită la răcoare pentru astfel de delict minor.» «Bine!», mi-a spus titularul și a propus foarte rapid aceste modificări care au micșorat apreciabil numărul de 'delincvenți' adevărați sau 'aranjați' din societatea noastră. Nu e nevoie de o epopee ca Mizerabilii ca să ne atragă atenția unor deficiențe ale legislațiilor. Dar poetul a vizat mult mai sus, cum am încercat să explic: să facă să înflorească în noi înțelegerea, fără de care nicio legislație, oricât de bună, nu-și atinge în întregime marele ei scop..."¹.

Pledoaria lui Marin Preda accentuează două probleme esențiale cu care ne confruntăm în domeniul legislației fiscale și aplicării ei:

- este suficient să atragem atenția legiuitorului că legea este „greșită” pentru ca el să o îndrepte, deci să facă o literă a legii corectă;
- este extrem de dificil să cerem înțelegerea legii, deci să avem o interpretare corectă în spiritul ei.

Și mă voi opri acum la această „înțelegere” a legii, pe care marele autor a considerat-o atât de greu de obținut, deși, chiar și ceea ce el considera simplu nu este deloc simplu. Dar așa ar trebui să fie: atragi atenția legiuitorului că este o problemă în lege și el o rezolvă, simplu! Dar nu e atât de simplu... și exemplele de legi „greșite” la noi sunt multe:

- *exemple vechi:* scutirea de impozit privind profitul

reinvestit: de câte ori nu i s-a atras atenția legiuitorului că textul nu este clar, că nu se înțelege ce înseamnă limitarea scutirii la impozitul pe profit datorat în „perioada respectivă”? Și, totuși, legiuitorul a preferat să păstreze neclaritatea și să nu modifice.

- *exemple noi:* prin Legea nr. 62/2020 s-a stabilit impozitarea parțială a veniturilor din chirii la 80% din valoarea lor în cazul contribuabililor care aplică impozit pe profit și care au redus chiriile pentru chiriașii lor în anul 2020 cu cel puțin 20% față de chiria din luna februarie 2020, dar... ce înseamnă impozitare parțială? Din nou, i s-a atras atenția legiuitorului că este greu de înțeles cum se aplică, căci dacă „impozitare parțială” înseamnă „venituri neimpozabile”, atunci venitul neimpozabil trebuie să i se aloce cheltuieli nedeductibile, or, în context de pandemie, această „impozitare parțială” poate să genereze în sarcina proprietarilor un impozit pe profit mai mare decât dacă nu ar fi existat această lege. Și atunci, ne întrebăm: dacă intenția legiuitorului era să ajute proprietarii care au venituri din chirii mai mici, dacă prin aplicarea acestei prevederi legale se obține, în fapt, un impozit pe profit de plată mai mare decât dacă nu s-ar fi aplicat „facilitatea”, aș putea eu, contribuabil, să nu o aplic? Sau e obligatoriu?
- *și exemple foarte noi:* prin Legea nr. 175/2020, publicată în M. Of. nr. 741 din 14 august 2020, dar urmând a intra în vigoare în data de 13 octombrie 2020, se introduce „peste noapte” un impozit de 80% pentru vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan într-o perioadă de sub 8 ani de la achiziție și un impozit similar și pentru vânzarea pachetului de control al societăților care au în proprietate terenuri agricole situate în extravilan și care reprezintă mai mult de 25%

din activele acestora. Întrebările pe care le am cu privire la acest impozit sunt atât de multe:

- de ce prin Legea nr. 175/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului? Și de ce fără nicio minimă referire la Codul fiscal? Măcar așa, un simplu... „prin excepție de la prevederile Codului fiscal”?
- 80% se aplică la ce? Legea spune: „pe suma ce reprezintă diferența dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare, în baza grilei notarilor din respectiva perioadă”, adică ambele prețuri sunt cele din grila notarilor, nu cele real practicate? Și le iau pe amândouă din grila valabilă la fiecare moment, adică prețul de vânzare din grila notarilor valabilă la momentul vânzării, iar prețul de cumpărare din grila notarilor valabilă la momentul cumpărării? DE CE? Care este legătura acestor prețuri cu realitatea tranzacției respective?
- cum evit dubla impunere? Legea spune: „vânzătorul va avea obligația de a plăti un impozit de 80% din diferența de valoare a terenurilor respective calculată pe baza grilei notarilor între momentul dobândirii terenurilor și momentul înstrăinării pachetului de control. În acest caz, impozitul pe profit privind diferența de valoare a acțiunilor sau părților sociale vândute se va aplica la o bază redusă proporțional cu procentul ponderii terenurilor agricole respective în activele fixe, orice dublă impozitare fiind interzisă” ... aici m-am pierdut complet! A făcut cineva vreo simulare pe cifre? Cum s-ar aplica așa ceva în concret? Și de ce se elimină dubla impozitare numai la impozit pe profit? Pachetul de control nu ar putea fi deținut și de o

persoană fizică ce aplică impozit pe venit și, deci, este supusă și impozitului pe venit pentru vânzarea „pachetului de control”, dar și acestui nou impozit de 80%?

M-aș bucura să știu că, odată cu apariția acestui editorial, am sesizat legiuitorul asupra acestor probleme și, precum „titularul” din romanul lui Marin Preda, se vor îndrepta imediat printr-o modificare legislativă care să aducă claritate și care să permită respectarea unui principiu de bază instituit în legislația fiscală și numit *certitudinea impunerii*: „elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenele, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale” [Legea nr. 227/2015 privind C.fisc. art. 3 lit. b)].

Dar nu cred asta... și de ce? Pentru că nu am încredere. Nu am încredere în legiuitor și nu am încredere nici în cei care aplică și interpretează legea!

De ce nu am încredere? Există cumva vreun motiv? Offff..., și câte:

- în anul 2017, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a afirmat negru pe alb că autoritățile române nu au dovedit bună-credință în cauza *C-101/16 Paper Consult*: „69. Întrucât **criteriul referitor la buna-credință** a mediilor interesate **nu este îndeplinit în ceea ce privește autoritățile române**, nu este necesar să se verifice dacă este îndeplinit cel referitor la gravitatea repercusiunilor economice” (CJUE, cauza C-101/16, par. 69);
- în anul 2020, avocatul general de pe lângă Curtea de Justiție a Uniunii Europene arată că Guvernul României,

pe nedrept, a acuzat un contribuabil că nu ar fi de bună-credință, deși nimic nu ar fi indicat acest lucru, în cauza *C-835/18 Terracult*: „33. (...) În al doilea rând, **guvernul român pare să sugereze că furnizorul nu a acționat cu bună-credință sau a abuzat de drepturile sale.** (...) 52. În această privință, trebuie să subliniem că, în răspunsul la întrebările Curții, instanța de trimitere precizează că din dosar rezultă că autoritățile fiscale nu au solicitat niciodată plata impozitului datorat de la destinatar (Almos). Nu este clar de ce autoritățile fiscale nu au încercat să verifice dacă impozitul ar putea fi plătit de destinatar, astfel încât suma plătită fără a fi datorată de furnizor (Terracult) să poată fi rambursată fără pierderi la bugetul public. **Când a fost întrebat în ședință cu privire la motivul care a dus la această situație, guvernul român nu a putut oferi nicio explicație.** Indiferent de acest aspect, și mai important, considerăm că elementele la care se referă guvernul român în contextul prezentei proceduri pentru a susține că Terracult nu a acționat cu bună-credință sunt neconvingătoare. 54. În special, **nu reușim să înțelegem logica din spatele argumentului potrivit căruia faptul că efectul corectării facturilor este de a anula constatările deciziei de impunere rezultate din inspecția fiscală este, în sine, o indicație că persoana impozabilă nu a acționat cu bună-credință**” (CJUE, cauza C-835/18, par. 33, 52, 53 și 54).

- și tot în anul 2020, Direcția Antifraudă Fiscală desfășoară o amplă acțiune de pedepsire în masă a contribuabililor care au avut îndrăzneala să acorde tichete cadou salariaților cu alte ocazii sociale decât cele menționate expres în lege și să nu aplice contribuții sociale acestora, așa cum clar este menționat în art. 142 lit. (r) C.fisc. și Normele de aplicare a acestora. Dar Direcției de Antifraudă Fiscală îi place să obțină mult cu eforturi mici. Care ar fi

efortul implicat de găsirea adevăraților evazioniști? Probabil mult mai mare decât efortul de a scrie pe o foaie de hârtie că 1 mai, ziua companiei, 1 decembrie etc. nu sunt ocazii sociale și, deci, contribuabilul nu avea dreptul (ce îndrăzneală de evazionist, de altfel!) să acorde tichete cadou propriilor angajați... La ce mai sunt bune atunci prevederile legislației fiscale? Unde este buna-credință a autorităților? De ce aș avea încredere în autoritățile noastre fiscale?

Și atât timp cât această neîncredere simțită de mine va mai fi simțită de nenumărați alți contribuabili, întreaga noastră societate va mărturisi oricând: ... *dacă încredere nu e, nimic nu e!*...

1 M. Preda, Cel mai iubit dintre pământeni, vol. 3, Ed. Art, București, 2014, pp. 219-220.

Acest articol este **editorialul** [numarului 4/2020 al Revistei Tax Magazine](#)

Tax Magazine nr. 4 iulie – august 2020

Editorial

▪ **Delia Cataramă**

... *dacă încredere nu e, nimic nu e!*...

De actualitate

▪ **Evoluții fiscale recente**

▪ **Cristina Spirescu, Gabriela Ecobici, Gabriela Badea**

Contextul fiscal actual: între provocare și oportunitate

- **Andra Cașu**

Care sunt prioritățile fiscale europene pentru următoarele 6 luni și cum se poziționează România față de planul european? .

Impozite indirecte

- **Cosmin Preda, Delia Cataramă, Bogdan Costea**

Cauza C-835/18 Terracult SRL – o pledoarie privind necesitatea respectării buneii-credințe a unui contribuabil: fondul prevalează asupra formei!

- **Sorin Biban**

Regimul special de TVA aplicabil de la 1 iulie 2021

- **Marilena Ene**

Câteva considerații privind regimul special pentru întreprinderile mici în materia TVA

Procedură fiscală

- **Alexandru Stănoiu**

„Stânga-mprejur” sau cum a rămas ANAF fără colții de argint în procedura insolvenței

- **Ionița Cochințu**

Importanța și necesitatea caracterului unitar al proiectului de lege privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative asupra căruia Guvernul își poate angaja răspunderea

Jurisprudență fiscală națională

- **Daniela Ioana Stăncioi, George Cristian Vioreanu, Viorel Terzea**

Sinteză de jurisprudență fiscală națională

Jurisprudență fiscală a instanțelor europene

- Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada 6 iulie – august 2020

Tax Magazine nr. 3 Mai – Iunie 2020

Editorial

- **Andrei Iancu**
Noi versus Ei

De actualitate

- Evoluții fiscale recente
- **Cristiana Provian**
Impozitarea lucrătorilor detașați în timpul pandemiei de COVID-19
- **Mirela Păunescu, Adriana Florina Popa**
Câteva considerente despre Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ
- **Ionița Cochintu**
Acordarea unor facilități pentru contribuabilii operatori economici pe teritoriul României și controlul constituționalității actelor normative care instituie asemenea măsur
- **Sonia Vasilescu, Bogdan Lungu**
Abuzul de poziție dominantă și practicile anticoncurențiale. Rabatul comercial
- **Dragoș Ovidiu Tofan**
Auditul în era digitală – precauții pe un teren minat

Impozite directe

- **Teodora Alecu, Cristina Vasilescu**
Provocările analizelor de prețuri de transfer și nevoia

de certitudine prin acordul de preț în avans

▪ **Cristina Niculcea, Lavinia Negoită**

Ajustări de prețuri de transfer – tratamentul fiscal al impozitului pe profit și TVA-ului

Impozite indirecte

▪ **Tudor Vidrean-Căpușan**

Afacerea CF (C-430/19). Prima afacere românească în materia teoriei părții inocente

▪ **Anda Diaconescu, Luciana Rainov**

Impactul cauzei Terracult asupra practicii administrative

▪ **Corina Mureșan**

Cauza C-242/19, CHEP Equipment Pooling NV, privind dreptul nerezidenților de a obține rambursarea TVA

Procedură fiscală

▪ **Lelia Grigore**

Principii ale procedurii fiscale cu relevanță în materia probatoriului

Jurisprudență fiscală națională

▪ **Daniela Ioana Stăncioi, George Cristian Vioreanu, Viorel Terzea**

Sinteză de jurisprudență fiscală națională

Jurisprudența fiscală a instanțelor europene

- Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada mai – 5 iulie 2020
-

Un salariu minim decent – o nouă politică a Uniunii Europene | Mihaela Mitroi

Autor: [Mihaela Mitroi](#), Partener, Asistență Fiscală și Juridică, EY România, lider al activității de consultanță fiscală și juridică în clusterul de Sud al regiunii EY Europa Centrală și de Sud-Est și Asia Centrală (CESA)

Salariile minime în statele membre ale Uniunii Europene (UE) au variat de la 312 EUR la 2,142 EUR în luna ianuarie 2020, conform datelor Eurostat. În România, salariul minim este de 2.230 lei, adică, aproximativ, 460 EUR, care ne poziționează mult sub media europeană.

Încă de la începutul anului, UE a cochetat cu ideea de a introduce un salariu minim la nivelul statelor membre și, în acest sens, a fost lansată o consultare cu părțile interesate, menită să vină cu o propunere concretă până în toamna acestui an.

Nicolas Schmit, Comisarul UE pentru locuri de muncă și drepturi sociale a declarat la începutul anului că oamenii „trebuie să fie plătiți pentru munca lor pentru a duce o viață decentă” – el fiind și promotorul acestei inițiative.

În general, orice perioadă de criză produce inegalități în rândul oamenilor. În contextul generat de Covid-19, impactul măsurilor luate de state, cum ar fi distanțarea socială, șomajul tehnic, închiderea unor activități a avut ca urmări un declin al economiilor, iar aceste elemente produc inegalități în rândul oamenilor.

Comisia Europeană (CE) nu a renunțat la ideea salariilor minime, prin care să se asigure că lucrătorii din UE își câștigă un trai decent. Mai mult, CE este de părere că un

venit minim este crucial pentru relansarea economiilor statelor membre în urma acestei pandemii.

În acest context, pe 3 iunie s-a lansat o nouă rundă de consultări cu partenerii sociali în ceea ce privește salariul minim la nivelul UE. Acum, Comisia are în vedere atât instrumente obligatorii (directive), cât și non-obligatorii (recomandări ale Consiliului European) pentru o inițiativă a salariului minim în statele membre ale UE, iar punerea în aplicare ar fi la latitudinea guvernelor. Această abordare este efectul diferențelor din cadrele naționale. Spre exemplu, în statele membre nordice, salariul minim este rezultatul negocierii colective, în timp ce în alte state, precum România, standardul minim este stabilit de guvern.

Obiectivul acestei inițiative nu este de a impune un salariu minim sau de a armoniza abordarea diferitelor state membre, ci de a asigura un cadru pentru o remunerație echitabilă, obiectivul fundamental fiind acela ca toți cetățenii UE să poată beneficia de protecție prin salariul minim. Un salariu minim adecvat ar trebui să-i ajute pe cei cu salarii mici să urce scara de venituri. Un studiu al [Eurofound](#) susține că introducerea unui nivel al salariului minim de 60% din salariul mediu național ar crește considerabil câștigul persoanelor cu venituri mici care lucrează în majoritatea statelor membre ale UE.

În conformitate cu Tratatul Fundamental al UE, înainte de a prezenta propuneri în domeniul politicii sociale, CE trebuie să consulte părțile interesate cu privire la posibila direcție a acțiunii Uniunii. Prin urmare, consultarea publică inițiată are acum scopul de a colecta opinii, iar ulterior să se creeze cadrul legislativ.

În concluzie, deși introducerea unui salariu minim la nivelul statelor membre ale UE părea acum mai puțin de un an un subiect utopic, ca urmare a contextului creat de COVID-19, care a afectat în special sectoarele cu o pondere mai mare a

lucrătorilor cu salarii mici, precum retail și turism, această idee a prins și mai multă viteză și se văd inițiativele CE în acest sens. Pe lângă beneficiul de a reduce inegalitățile între cetățeni, creșterea salariului minim lărgeste baza de impozitare, stimulează consumul intern și cererea, lucruri ce ajută la relansarea economiei. Astfel, consider că rolul salariilor minime pentru protejarea lucrătorilor cu salarii mici devine din ce în ce mai important și că acestea pot ajuta la susținerea cererii interne în timpul redresării economice, protejând în același timp locurile de muncă ale cetățenilor.

Investiți în România (o perspectivă fiscală) | Alina Andrei | Cabot

Autor: [Alina Andrei](#), Tax & Transfer Pricing Partner a Cabot Transfer Pricing

*Este lăudabilă inițiativa ZF și CEC Bank referitoare la proiectul jurnalistic **Investiți în România**. Ar fi și mai bine dacă acest proiect ar fi unul de țară (nu doar de guvern sau diferite instituții de stat, dacă este) și unul al mediului privat.*

Așa cum spuneam în articolul preluat de ZF – *De ce cred că România poate ieși câștigătoare din lupta împotriva coronavirusului*, România are o șansă unică de a primi mai multe investiții străine în perioada următoare, de fapt relocări de afaceri din regiunea Asiei sau chiar din SUA.

„Relocările” din teritorii mai îndepărtate în Uniunea Europeană ar avea avantajul „afilierii” noilor afaceri la

piața unică europeană unde sunt totuși prevederi legislative similare pentru toate afacerile și unde sunt binecunoscute regulile jocului (deși în mod clar din punct de vedere al costurilor se prea poate să nu renteze). Însă tocmai asta spun și studiile experților de lunile și anii anteriori, se va pune din ce în ce mai mult accentul pe rezistența parteneriatului și a lanțului creator de valoare din cadrul grupului, precum și pe sustenabilitatea afacerilor, în timp ce focusul pe costuri mici va scădea (atunci când poate însemna riscuri mai mari).

De ce ar alege investitorii România, și nu țările de origine sau alte țări din regiune?

În primul rând, investitorii vor alege să optimizeze costurile aferente investiției și în același timp să beneficieze de toate avantajele afilierii la piața unică europeană. Dacă vor avea de ales între România și Germania, iar costul investiției va prima, atunci România va fi destinația aleasă (bineînțeles depinde și cât de strategică este investiția, precum și cât de important este costul de transport, dacă este cazul).

În al doilea rând, nivelul taxelor atrage cu siguranță investitorii. În România taxele sunt încă mici spre foarte mici dacă ne comparăm cu Vestul Europei și similare cu cele ale țărilor din regiune.

În plus, România beneficiază de prevederile Directivelor Europene care ajută companiile să „urce” dividendele, dobânzile, redevențele fără impozit înapoi la firmă mamă. Astfel că, acestea sunt încurajate practic să obțină un nivel al profitului cât mai mare în România, ceea ce înseamnă o bază impozabilă mai mare în România și în consecință un buget de stat mult mai robust.

Deși nu reprezintă unicul motiv al investiției, nivelul

taxelor este o componentă importantă în alegerea deciziei de a investi.

De ce ar alege investitorii România, și nu Bulgaria, de exemplu, care are un nivel similar sau chiar mai scăzut al taxelor?

Aici intervine rolul guvernului, dar și al nostru, al tuturor.

Nivelul redus al costurilor și al taxelor nu este suficient pentru atragerea de investiții. În schimb, aceste aspecte corelate cu investiția în educație, sănătate, infrastructură pot juca un rol extrem de pozitiv în dezvoltarea noastră a tuturor (deși pe termen lung, investiția în educație, sănătate și infrastructură va însemna fără dubiu o creștere de taxe).

Activitățile cu valoare adăugată mare (de exemplu, serviciile IT, serviciile de cercetare-dezvoltare, producția), care atrag de regulă investiții importante și care au o contribuție semnificativ superioară în PIB spre deosebire de activitățile cu valoare adăugată redusă (cum sunt, de exemplu, serviciile de procesare lohn) se bazează în principal pe o forță de muncă educată, sănătoasă și pe o infrastructură dezvoltată.

În concluzie, ceea ce poate face guvernul este să prioritizeze sănătatea, educația și infrastructura.

Ce poate face fiecare dintre noi?

Să fie conștient că educația și sănătatea sunt componente cheie ale unui viitor mai bun, să investească în educația și sănătatea copiilor, să își facă treaba foarte bine în domeniul lor de activitate.

Ce pot face eu, ca specialist fiscal și de prețuri de transfer?

Să informez clienții noștri sau firmele interesate de realizarea de investiții în România despre avantajele investiției în România – nivelul taxelor din România comparativ cu alte jurisdicții fiscale, precum și despre directivele de care beneficiază societățile române.

Să recomand clienților noștri să reducă riscurile fiscale în România prin realizarea unor profituri de piață sau chiar mai mari având în vedere directivele europene care fac foarte avantajoasă plata de dividende / redevențe către țări din Uniunea Europeană.

Cadru temporar pentru ajutoare de stat pentru sprijinirea economiei din Uniunea Europeană suferă modificări pentru a doua oară în contextul focarului de infecție cu COVID-19 | Mihaela Mitroi

Autor: [Mihaela Mitroi](#), Partener, Asistență Fiscală și Juridică, EY România, lider al activității de consultanță fiscală și juridică în clusterul de Sud al regiunii EY Europa

Centrală și de Sud-Est și Asia Centrală (CESA)

Contextul evoluției economiei globale pune sub semnul întrebării care va fi momentul redresării cu adevărat al acesteia. Un termen rezonabil și foarte optimist era probabil până la sfârșitul acestui an, dar există multe semne de îngrijorare pentru Uniunea Europeană ținând cont de rezultatele de până acum. Acesta este motivul pentru care cadrul temporar pentru ajutoarele de stat pentru sprijinirea economiei din Uniunea Europeană suferă modificări pentru a doua oară în contextul focarului de infecție cu COVID-19.

De la primul amendament din 3 aprilie 2020 în care erau prevăzute cinci tipuri de ajutoare pentru statele membre (subvenții directe și avantaje fiscale selective, garanții de stat pentru împrumuturi accesate de companii de la bănci, împrumuturi publice subvenționate către companii și garanții pentru băncile care canalizează sprijinul către economia reală, asigurare de credit la export pe termen scurt), în luna mai apare și cea de-a doua modificare prin adoptarea unor măsuri de recapitalizare și de datorii subordonate.

Până în prezent Comisia a aprobat acordarea de ajutoare de stat de aproximativ 1,9 trilioane euro, din care România a beneficiat doar de 3,3 miliarde de euro. Modificarea din mai stabilește criterii pe baza cărora statele membre pot oferi recapitalizări și instrumente de datorie subordonată societăților aflate în dificultate. Cadrul temporar vizează protejarea condițiilor de concurență echitabile în UE și stabilește o serie de garanții pentru a evita denaturări nejustificate ale concurenței pe piața unică. Acesta va rămâne în vigoare până la sfârșitul lunii decembrie 2020. Pentru măsurile de recapitalizare, Comisia a prelungit această perioadă până la sfârșitul lunii iunie 2021.

În ceea ce privește ajutorul de recapitalizare pentru societăți, cadrul temporar permite prin această modificare intervenții publice punctuale, sub forma unui ajutor de

recapitalizare acordat societăților nefinanciare aflate în dificultate. Societățile aflate deja în dificultate la 31 decembrie 2019 nu sunt eligibile pentru ajutor în temeiul cadrului temporar.

Condițiile referitoare la necesitatea, caracterul adecvat și amploarea intervenției statului prevăd faptul că ajutorul de recapitalizare ar trebui acordat numai dacă nu există nicio altă soluție adecvată, iar intervenția trebuie să aibă în vedere interesul comun. Recapitalizările nu ar trebui să depășească minimul necesar pentru a asigura viabilitatea beneficiarului sau ceea ce este necesar pentru a se restabili structura capitalului beneficiarului la nivelul la care se situa aceasta înaintea izbucnirii epidemiei.

Apar și condiții privind participarea statului la capitalul societăților și remunerarea sa, precum și la încetarea participării statului la capitalul societăților în cauză. Astfel, statul trebuie să fie remunerat suficient pentru riscurile pe care și le asumă. În plus, mecanismul de remunerare trebuie să încurajeze societățile beneficiare și/sau pe proprietarii acestora să răscumpere acțiunile dobândite de stat prin intermediul ajutoarelor de stat, pentru a garanta caracterul temporar al intervenției.

În plus, societățile beneficiare și statele membre au obligația să elaboreze o strategie de încetare a participării statului, în special în cazul societăților mari care au primit un ajutor de recapitalizare semnificativ. Există anumite interdicții cu privire la acordarea de dividende și răscumpărările de acțiuni și o limitare strictă a remunerării acordate conducerii, inclusiv o interdicție privind acordarea de prime salariale.

În cazul în care, la șase ani de la acordarea ajutorului de recapitalizare societăților cotate la bursă sau până la șapte ani în cazul altor tipuri de societăți, încetarea participării statului nu este confirmată, va trebui prezentat Comisiei un

plan de restructurare a societății beneficiare.

Până la răscumpărarea a cel puțin 75% din valoarea măsurilor de recapitalizare, societăților beneficiare care nu sunt IMM-uri li se interzice în principiu să achiziționeze o participație de peste 10% într-o societate concurentă sau în alți operatori din același sector de activitate.

Cu privire la transparența și raportarea publică, este prevăzut faptul că în termen de trei luni de la recapitalizare statele membre trebuie să publice informații privind identitatea societăților care au primit ajutor și cuantumul ajutorului. Beneficiarii, alții decât IMM-urile, au obligații suplimentare de raportare legate de ajutor.

În ceea ce privește ajutoarele sub formă de instrumente de datorie subordonată acordate societăților, modificarea cadrului prevede și sprijinirea societăților care se confruntă cu dificultăți financiare prin furnizarea de instrumente de datorie subordonată societăților în condiții avantajoase.

Datoriile subordonate nu pot fi convertite în acțiuni atâta vreme cât societatea are capacitatea de a-și continua activitatea, iar statul își asumă riscuri mai mici. Toate condițiile aplicabile măsurilor de recapitalizare menționate anterior se vor aplica și în cazul în care statele membre doresc să acorde instrumente de datorie subordonată al căror quantum este superior pragurilor stabilite.

Cadrul temporar modificat va rămâne în vigoare până la sfârșitul acestui an, iar pentru măsurile de recapitalizare, perioada a fost prelungită până la sfârșitul lunii iunie 2021. Comisia va evalua ulterior dacă aceste termene vor fi sau nu prelungite în funcție de evoluția crizei actuale.

În concluzie, așteptăm cu nerăbdare adoptarea de către guvern a măsurilor de ajutor de recapitalizare pentru societăți precum și a ajutoarelor sub formă de instrumente de datorie subordonată întrucât este mare nevoie de alte forme de

susținere a companiilor în România.

Facilități fiscale acordate de Administrația Fondului pentru Mediu | Legal Alert

Autor: [Duncea, Ștefănescu și Asociații](#)

În *Monitorul Oficial* nr. 436 / 25.05.2020 a fost publicat **Ordinul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1058 privind aprobarea procedurii și formularelor utilizate pentru aplicarea Capitolului II din Ordonanța Guvernului nr. 6 / 2019 privind instituirea unor facilități fiscale („Ordinul 1058”).**

Sfera de aplicare

- Procedura aprobată prin Ordinul 1058 se aplică obligațiilor bugetare administrate de Administrația Fondului pentru Mediu (“**AFM**”).
- Obligațiile bugetare administrate de AFM cuprind:
 - taxe,
 - contribuții,
 - alte sume datorate la bugetul Fondului pentru mediu, precum și obligații accesorii aferente acestora,
- obligațiile bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii, existente în evidența AFM în vederea recuperării.

Cine beneficiază de procedura stabilită prin Ordinul 1058?

Principalele categorii de beneficiari ai facilităților prevăzute în procedura stabilită prin Ordinul 1058:

- debitorii (persoane juridice, persoane fizice sau entități fără personalitate juridică) care la data de 31.12.2018 inclusiv aveau obligații principale restante administrate de AFM sub 1.000.000 LEI;
- debitorii (persoane fizice sau entități fără personalitate juridică, unități administrativ – teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiului București ori instituțiile publice), care la data de 31.12.2018 inclusiv aveau obligații bugetare principale restante administrate de AFM de 1.000.000 LEI sau mai mari.

Care sunt facilitățile fiscale acordate de AFM?

Administrația Fondului pentru Mediu acordă următoarele facilități fiscale:

- amânarea la plată a obligațiilor de plată accesorii rămase nestinse la data emiterii certificatului de atestare fiscală, până la data soluționării cererii de anulare a accesoriiilor sau până la data de 16.12.2019 inclusiv, în cazul nedepunerii acestei cereri, pentru debitorii care notifică AFM conform art. 28, alin. (1) din Ordonanța Guvernului 6 / 2019 privind instituirea unor facilități fiscale (“Ordonanța 6 / 2019”);
- anularea obligațiilor de plată accesorii aferente anumitor obligații bugetare principale, expres menționate.

Aspecte importante privind procedura de amânarea plății

- Debitorii interesați de amânarea plății obligațiilor de plată accesorii menționate depun o notificare, potrivit modelului din *Anexa 2* a Ordinului 1058, fie la registratura AFM, fie prin poștă cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.
- În termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării notificării menționate, AFM emite și comunică debitorului certificatul de atestare fiscală.
- În cazul în care există neconcordanțe între sumele înscrise în certificatul de atestare fiscală și evidența contabilă a debitorului, **debitorul poate solicita punerea de acord a acestora în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data comunicării certificatului de atestare fiscală.**
- După clarificarea neconcordanțelor, AFM întocmește în două exemplare procesul – verbal de punere de acord, precum și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii și noul certificat de atestare fiscală.
- După întocmirea procesului – verbal de punere de acord sau în cazul în care debitorul nu solicită clarificarea neconcordanțelor în termen de 3 zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, AFM emite decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii, precum și adresa de sistare temporară, totală sau parțială, a executării silite adresată instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin / datorează sume de bani debitorului ori, după caz, înștiințarea de respingere a notificării, dacă debitorul nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele reglementate de prevederile art. 24-27 din Ordonanța 6 / 2019.
- În cazul în care, ulterior emiterii deciziilor de

amânare la plată a obligațiilor accesorii, se constată erori în conținutul acestora, pe baza documentelor care atestă această situație, AFM emite decizie de modificare a deciziei de amânare la plată a obligațiilor accesorii.

Aspecte importante privind procedura de acordare a anulării obligațiilor de plată accesorii

- Debitorii care, fie au depus la registratura AFM, fie au comunicat prin poștă cu scrisoare recomandată la sediul AFM cerere de anulare a obligațiilor accesorii până la data de 16.12.2019 inclusiv, beneficiază de anularea obligațiilor de plată accesorii.

Cu titlu de excepție, în vederea anulării accesoriilor aferente obligațiilor bugetare cu termene de plată până la data de 31.12.2018, individualizate în decizii de impunere, debitorii pot depune cererea de anulare a accesoriilor după stingerea obligațiilor fiscale principale individualizate în decizia de impunere emisă ca urmare a inspecției fiscale, dar nu mai târziu de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere.

- Debitorii care au obligații de plată stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată, în condițiile legii, la data de 31.12.2018 inclusiv, ale cărei efecte nu au încetat, **și care intenționează să beneficieze de anularea obligațiilor de plată accesorii, potrivit cap. II din Ordonanța 6 / 2019, vor face mențiuni cu privire la renunțarea la efectele suspendării actului administrativ fiscal în notificarea și/sau cererea de anulare a accesoriilor.**
- Pentru a beneficia de anularea obligațiilor de plată

accesorii, debitorul poate depune fie o singură cerere pentru toate accesoriile următoarelor categorii de obligații, fie câte o cerere pentru fiecare dintre acestea:

- obligații bugetare restante la data de 31.12.2018,
 - obligații bugetare declarate suplimentar de debitori prin declarație rectificativă,
 - obligații bugetare cu termene de plată până la data de 31.12.2018 și stinse până la această dată,
 - obligații bugetare cu termene de plată până la data de 31.12.2018 individualizate în decizii de impunere.
- Cererea de anulare a accesoriilor trebuie să cuprindă anumite elemente obligatorii, prevăzute în mod expres în Ordinul 1058.
 - Ulterior înregistrării cererii de anulare a accesoriilor și analizării îndeplinirii condițiilor necesare, Administrația Fondului pentru Mediu:
 - emite și comunică, dacă este cazul, decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, în vederea actualizării obligațiilor de plată accesorii ce pot face obiectul anulării,
 - reface evidența fiscală în situația în care au fost stinse obligații de plată accesorii ce pot face obiectul anulării,
 - emite decizia de anulare a obligațiilor de plată accesorii sau decizia de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, după caz.

Prevederile Ordinului 1058 au intrat în vigoare la data publicării acestuia în *Monitorul Oficial*, respectiv 25.05.2020.

Influența „invizibilului infinit” asupra statului de drept | Ionița Cochințu

Autor: [Ionița Cochințu](#) – Magistrat-asistent la Curtea Constituțională a României și cadru didactic asociat la Departamentul de Drept, Facultatea de Administrație Publică, SNSPA.

Recent, evoluțiile, previziunile și, mai ales, dorințele de a atinge o perfecțiune a statului de drept s-au izbit de un „invizibil infinit” (SARS-CoV-2, COVID-19), care a condus nu numai la stoparea punerii în aplicare a mecanismelor de dezvoltare economică sau a unei democrații reale, ci chiar la o restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale prin instituirea stării de urgență, drepturi care erau deja consacrate constituțional. Însă, chiar și în aceste condiții create de apariția crizei sanitare, respectarea prevederilor Constituției, a democrației, a statului de drept și a drepturilor omului nu trebuie înlăturată. În acest context, atât la nivel național, cât și european și internațional, au apărut anumite recomandări-îndrumări-instrumente care concură la funcționarea statului de drept, relevantă fiind „Lista de verificare a statului de drept în situații de urgență”, realizată de Comisia de la Veneția, prin care au fost elaborate criterii specifice pentru excepțiile de la principiul legalității în situații de urgență.

Ca și concept universal valabil, statul de drept este o caracteristică a sistemelor de drept moderne și democratice. În ciuda faptului că principiul statului de drept este interpretat în fiecare stat într-o manieră specifică, acesta constituie totuși piatra de temelie a fiecărui sistem juridic din lumea modernă, fiind un principiu general recunoscut, inseparabil de Constituția însăși și în mod integral legat de

democrație și de protecția drepturilor omului[1].

Așa cum am arătat și cu alte ocazii, prin expunerea unor prelegeri sau prezentări în diferite lucrări, societatea în care trăim evoluează, fiind necesară adoptarea unor noi norme care să reglementeze relațiile sociale sau adaptarea celor existente, în funcție de realitățile sociale, economice, politice, mai ales în contextul „europenizării” și al „globalizării”, în sensul unei protecții sporite a drepturilor și libertăților fundamentale, dar și al unei dinamizări ascendente a tuturor factorilor ce țin de economie, de fiscalitate și, în general, de tot ce ține de progresul și binele societății.

Însă, recent, toate aceste evoluții, previziuni și, mai ales, dorințe de a atinge o perfecțiune a statului de drept s-au izbit de un „*invizibil infinit*” (SARS-CoV-2, COVID-19), care a condus nu numai la stoparea punerii în aplicare a mecanismelor de dezvoltare economică sau a unei democrații reale, ci chiar la o restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale care erau deja consacrate atât la nivel internațional, cât și național, constituțional și dezvoltate prin diferite acte normative.

În acest context, în primul rând, a fost instituită **starea de urgență**[2], ce reprezintă ansamblul de măsuri excepționale de natură politică, economică și de ordine publică aplicabile pe întreg teritoriul țării sau în unele unități administrativ-teritoriale, care se instituie în următoarele situații: existența unor pericole grave actuale sau iminente privind securitatea națională ori funcționarea democrației constituționale; iminența producerii ori producerea unor calamități care fac necesară prevenirea, limitarea sau înlăturarea, după caz, a urmărilor unor dezastre[3]. Astfel, prin Decret al Președintelui României, s-a instituit starea de urgență pe întreg teritoriul României, pe o durată de 30 de zile[4], care este și prelungită cu 30 de zile. Pentru prevenirea răspândirii COVID-19 și realizarea managementului

consecințelor, raportat la evoluția situației epidemiologice, pe durata stării de urgență este restrâns exercițiul următoarelor drepturi, proporțional cu gradul de realizare a unor criterii[5]: libera circulație; dreptul la viață intimă, familială și privată; inviolabilitatea domiciliului; dreptul la învățătură; libertatea întrunirilor; dreptul de proprietate privată; dreptul la grevă; libertatea economică.

Însă, chiar și în aceste condiții create de evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 la nivelul a peste 150 de țări și instituirea stării de urgență, respectarea prevederilor Constituției, a democrației, a statului de drept și a drepturilor omului nu trebuie înlăturată. Astfel, atât la nivel național, cât și european și internațional, au apărut anumite recomandări-îndrumări-instrumente.

Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept, „Comisia de la Veneția”, a examinat în numeroase rânduri limitele constituționale în care se poate acționa în situații de urgență. Aceasta a subliniat constant că securitatea statului și siguranța publică nu pot fi garantate în mod eficient decât într-o democrație care respectă pe deplin statul de drept. Chiar și în cazuri reale de situații de urgență, statul de drept trebuie să prevaleze[6].

Cu privire la statul de drept, după raportul din 2011 privind statul de drept [CDL-AD (2011)003rev][7], Comisia de la Veneția a adoptat, în martie 2016, o Listă detaliată privind statul de drept [CDL-AD (2016)007][8], care oferă o imagine de ansamblu asupra domeniului de aplicare extins al statului de drept, ce acoperă, printre altele, legalitatea (supremația dreptului, relația dintre dreptul internațional și dreptul intern, procedurile legislative, competențele de legiferare ale executivului, situațiile de urgență, actorii privați care exercită sarcini publice), securitatea juridică (accesibilitatea legislației și deciziilor judiciare, previzibilitatea, stabilitatea și coerența, încrederea

legitimă, principiul neretroactivității, principiul *nulla poena sine lege*, autoritatea de lucru judecat), prevenirea abuzurilor de putere, egalitatea în fața legii și nediscriminarea, precum și accesul la justiție (independența și imparțialitatea sistemului judiciar/judecătorilor, procesul echitabil, inclusiv eficacitatea hotărârilor judecătorești și autonomia organelor de urmărire penală). Toate aceste subiecte pot ajuta la identificarea elementelor care alcătuiesc statul de drept, chiar și atunci când sunt utilizate fără o trimitere explicită la acest principiu.

În contextul crizei sanitare fără precedent, Comisia de la Veneția, Consiliul Europei, Consiliul Uniunii Europene, Comisia europeană, Parlamentul Uniunii Europene, Parlamentul României și alte organisme europene și internaționale au readus în discuție instrumente și măsuri care concură la respectarea valorilor fundamentale ale democrației, ale statului de drept și ale drepturilor omului, măsuri ce trebuie să fie proporționale cu amenințarea reprezentată de răspândirea virusului, să fie limitate în timp și să respecte demnitatea umană, precum și unele măsuri financiare, pentru a contracara o recesiune puternică la nivel național, european și internațional.

Comisia de la Veneția a realizat un sumar al rapoartelor sale generale și al avizelor specifice fiecărei țări cu privire la dispozițiile constituționale și legislația privind situațiile de urgență, care facilitează accesul la analiza Comisiei privind compatibilitatea stării de urgență cu principiile fundamentale ale democrației, respectarea drepturilor omului și statul de drept. În acest context, au fost abordate^[9] mai multe aspecte ale distribuției competențelor în timpul stărilor de urgență, în special: cerințele de fond ale unei instituirii a stării de urgență; competențele autorităților de a institui această stare de urgență; supravegherea și prelungirea stării de urgență, atât de Parlament, cât și de sistemul judiciar; limitele domeniului de aplicare și durata

măsurilor de urgență; posibilitatea modificărilor constituționale și posibilitatea organizării de alegeri și referendumuri constituționale în timpul stărilor de urgență.

Astfel, a fost efectuată o „*Listă de verificare a statului de drept*” în situații de urgență [CDL-PI(2020)003], Comisia de la Veneția elaborând criterii specifice pentru excepțiile de la principiul legalității în situații de urgență, care are următorul conținut:

- I. Introducere
- II. Instituirea stării de urgență: definiție și cerințe de fond
- III. Derogare de la obligațiile privind drepturile omului
- IV. Îngrădirea constituțională a drepturilor în starea de urgență
- V. Instituirea stării de urgență: competențe
- VI. Supravegherea instituirii stării de urgență și prelungirea stării de urgență: supraveghere parlamentară a stării de urgență; controlul jurisdicțional
- VII. Durata stării de urgență
- VIII. Durata măsurilor de urgență
- IX. Domeniul de aplicare a măsurilor de urgență: principiile necesității și proporționalității; efecte permanente; probleme specifice; interpretare; modificare constituțională; atribuțiile cu privire la organele locale de autoguvernare; tribunalele militare, autoritățile și forțele armate
- X. Alegeri în timpul stărilor de urgență: aspecte generale; generalitate; referendumul; alegeri prezidențiale, extraordinare în situații militare și de urgență; amânarea alegerilor; modificări ale legii electorale; dizolvarea Parlamentului; activitățile partidelor politice
- XI. Documente de referință [\[10\]](#)

Totodată, în același sens, Consiliul Europei oferă[\[11\]](#) îndrumări statelor membre cu privire la respectarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept, îndrumări cuprinse într-un document intitulat „*Un set de instrumente pentru statele membre*”, care acoperă patru domenii cheie:

1. Derogare de la Convenția Europeană a Drepturilor Omului în perioada de urgență[\[12\]](#);
2. Respectarea statului de drept și a principiilor democratice în perioadele de urgență, inclusiv limitele privind domeniul de aplicare și durata măsurilor de urgență;
3. Standarde fundamentale privind drepturile omului, inclusiv libertatea de exprimare, confidențialitatea și protecția datelor, protecția grupurilor vulnerabile împotriva discriminării și dreptul la educație;
4. Protecția împotriva criminalității și protecția victimelor crimei, în special în ceea ce privește violența bazată pe gen.

În esență, în acest document, intitulat „*Un set de instrumente pentru statele membre*”, se arată că măsurile luate ca răspuns la amenințarea actuală COVID-19 și modul în care acestea sunt aplicate variază considerabil de la o stare la alta în diferite momente de timp, unele fiind restrictive, altele mai relaxate. În timp ce anumite măsuri adoptate de statele membre pot fi justificate pe baza dispozițiilor obișnuite ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) referitoare la protecția sănătății (Protocolul nr. 4 la convenție), măsurile cu caracter excepțional pot necesita derogări de la obligațiile statelor din Convenție. Fiecare stat trebuie să evalueze dacă măsurile pe care le adoptă garantează o astfel de derogare, în funcție de natura și întinderea restricțiilor aplicate drepturilor și libertăților protejate prin Convenție. Însă anumite drepturi prevăzute de Convenție nu permit nicio

derogare: dreptul la viață, interzicerea torturii și a tratamentului inuman sau degradant, interzicerea sclaviei, nicio pedeapsă fără lege, abolirea pedepsei cu moartea[13]. Orice derogare trebuie să aibă la bază dreptul intern, adică să corespundă cerințelor de legalitate și de proporționalitate.

Orice derogare de la prevederile Convenției va putea fi evaluată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în situația în care asemenea cazuri vor fi pe rolul acestei instanțe. De altfel, instanța de la Strasbourg a acordat statelor o largă marjă de apreciere în acest domeniu, arătând că, în primul rând, este responsabilitatea fiecărui stat contractant „viața națiunii sale”, respectiv să stabilească dacă viața este amenințată de o „urgență publică” și, dacă da, cât de departe este necesar să meargă în încercarea de a depăși situația de urgență. Din cauza contactului direct și continuu cu nevoile urgente ale momentului, autoritățile naționale sunt, în principiu, într-o poziție mai bună decât judecătorul internațional să decidă atât asupra prezenței unei astfel de urgențe, cât și asupra naturii și sferei derogărilor necesare pentru evitarea acesteia. În această privință, art. 15 par. 1 din Convenție lasă autorităților respective o marjă largă de apreciere.

Referitor la principiul legalității, se precizează că, și în situații de urgență, statul de drept trebuie să prevaleze. Este un principiu fundamental al statului de drept – acțiunea statului trebuie să fie în conformitate cu legea. „Legea” în acest context nu include numai actele Parlamentului, ci și, spre exemplu, decretul de instituire a stării de urgență, cu condiția să aibă o bază constituțională. Multe constituții prevăd un regim juridic special (sau regimuri), în sensul creșterii puterilor autorităților executive în cazul unui război sau al unui dezastru natural major sau al altei calamități. De asemenea, este posibil ca legiuitorul să adopte legi de urgență, special concepute pentru a face față crizei

actuale, care depășesc normele legale deja existente. Orice este nou în legislația de acest fel ar trebui să fie în conformitate cu Constituția și cu standardele internaționale și, acolo unde este cazul, trebuie supuse controlului Curților Constituționale. În timpul stării de urgență, guvernul (puterea executivă) poate primi o delegare/putere generală de a emite decretele care au forța legii. Acest lucru este acceptabil, cu condiția ca acele puteri generale să aibă o durată limitată. Necesitatea prelungirii stării de urgență ar trebui să fie supusă controlului Parlamentului[14].

În timpul stării de urgență, nu numai puterea Guvernului de a legifera trebuie să fie limitată la durata stării de urgență, dar orice legislație adoptată în timpul stării de urgență ar trebui să includă, de asemenea, limite clare cu privire la durata acestor măsuri excepționale. Într-adevăr, după încheierea situației de urgență, se poate justifica continuarea aplicării anumitor măsuri specifice vizate, dar o asemenea extindere ar intra în competența Parlamentului prin procedurile obișnuite[15].

Referitor la domeniul de aplicare limitat al legislației de urgență, acesta este circumscris **principiului necesității**, care impune ca măsurile de urgență să poată fi îndeplinite cu modificarea minimă a regulilor și procedurilor normale.

Parlamentul trebuie să păstreze puterea de a controla acțiunea executivă, în special verificând, la intervale rezonabile, dacă puterile date în situația de urgență executivului sunt încă justificate, putând interveni pentru modificarea sau anularea deciziilor executivului. Dizolvarea Parlamentului în timpul stărilor de urgență nu ar trebui să fie posibilă și, într-adevăr, multe Constituții prevăd că mandatul Parlamentului/parlamentarilor este prelungit până la sfârșitul stării de urgență.

Funcția de bază a sistemului judiciar – în special a instanțelor constituționale, acolo unde există – ar trebui să

fie menținută. Este important ca judecătorii să examineze limitele drepturilor omului introduse de legislația adoptată în starea de urgență.

În acest context epidemiologic au fost efectuate numeroase notificări de către statele membre în ceea ce privește anumite derogări de la prevederile Convenției pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, până la realizarea prezentului editorial, România are următoarele **Notificări în temeiul articolului 15 din Convenție în contextul pandemiei COVID-19**[\[16\]](#):

- [Notificare – JJ9014C Tr./005-226](#)– 18 martie 2020 – Declarație referitoare la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5)[\[17\]](#).
- [Notificare – JJ9022C Tr./005-233](#)– 3 aprilie 2020 – Comunicare referitoare la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5)[\[18\]](#).
- [Notificare – JJ9027C Tr./005-236](#)– 15 aprilie 2020 – Comunicare referitoare la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5)[\[19\]](#).
- [Notificare – JJ9031C Tr./005-239](#)– 22 aprilie 2020 – Comunicări legate de Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5)[\[20\]](#).
- [Notificare – JJ9035C Tr./005-242](#)– 28 aprilie 2020 – Comunicare referitoare la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5)[\[21\]](#).
- [Notificare – JJ9039C Tr./005-244](#)– 4 mai 2020 – Comunicare referitoare la Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ETS nr. 5)[\[22\]](#).

Concluzii

Respectarea statului de drept și a principiilor democratice în perioadele de urgență, inclusiv limitele privind domeniul de aplicare și durata măsurilor de urgență, este imperios necesară. Statele trebuie să țină cont de faptul că orice măsuri luate trebuie să protejeze ordinea și valorile unei societăți democratice.

Statul de drept, ca principiu constituțional fundamental, impune ca legea să se bazeze pe anumite valori universale și se referă la un stat în care toate persoanele, instituțiile și entitățile, publice și private, inclusiv statul însuși, au obligația de a respecta legea și răspund pentru încălcarea acesteia[23].

Acest articol este editorialul [numărului nr. 2/2020 al revistei Tax Magazine](#).

[1]

<http://www.wccj2017.lt/data/public/uploads/2017/09/cdl-wccj-ga-2017007-eed.pdf>

[2] Cu privire la măsurile excepționale, Constituția României prevede la art. 93 faptul că: „Președintele României instituie, potrivit legii, starea de asediu sau starea de urgență în întreaga țară ori în unele unități administrativ-teritoriale și solicită Parlamentului încuviințarea măsurii adoptate, în cel mult 5 zile de la luarea acesteia. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă de drept în cel mult 48 de ore de la instituirea stării de asediu sau a stării de urgență și funcționează pe toată durata acestora”.

[3] O.U.G. nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență (M. Of. nr. 22 din 21 ianuarie 1999).

[4] În acest sens, a se vedea Decretul Președintelui României nr. 195 din 16 martie 2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României (M. Of. nr. 212 din 16 martie 2020), și Decretul Președintelui României nr. 240 din 14 aprilie 2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României (M. Of. nr. 311 din 14 aprilie 2020).

[5] Criteriile sunt cuprinse în decret și sunt următoarele: intensitatea transmiterii intracomunitare a COVID-19; frecvența apariției unor focare într-o zonă geografică; numărul de pacienți critici raportat la capacitatea sistemului sanitar; capacitatea și continuitatea asigurării serviciilor sociale și de utilități publice pentru populație; capacitatea autorităților publice de a menține și asigura măsuri de ordine și siguranță publică; măsurile instituite de alte state cu impact asupra populației sau situației economice a României; capacitatea de asigurare a măsurilor pentru punere în carantină; apariția altor situații de urgență.

[6] <https://www.venice.coe.int/>

[7]

[https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2011\)003rev-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2011)003rev-e)

[8]

[https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2016\)007-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2016)007-e)

[9] <https://rm.coe.int/16809e38a6>

[10] <https://rm.coe.int/16809e38a6>

[11]

<https://www.coe.int/en/web/portal/-/coronavirus-guidance-to-governments-on-respecting-human-rights-democracy-and-the-rule-of-law>

[12] Art. 15 (Derogarea în caz de stare de urgență) din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale:

1. În caz de război sau de alt pericol public ce amenință viața națiunii, orice Înalță Parte Contractantă poate lua măsuri care derogă de la obligațiile prevăzute de prezenta Convenție, în măsura strictă în care situația o impune și cu condiția ca aceste măsuri să nu fie în contradicție cu alte obligații care decurg din dreptul internațional.
2. Dispoziția precedentă nu permite nicio derogare de la articolul 2, cu excepția cazului de deces rezultând din acte licite de război, și nici de la articolele 3, 4 (paragraful 1) și 7.
3. Orice Înalță Parte Contractantă ce exercită acest drept de derogare îl informează pe deplin pe Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la măsurile luate și la motivele care le-au determinat. Aceasta trebuie, de asemenea, să informeze Secretarul General al Consiliului Europei și asupra datei la care aceste măsuri au încetat a fi în vigoare și dispozițiile Convenției devin din nou deplin aplicabile.

<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/webContent/62111354>

[13]

<https://rm.coe.int/sg-inf-2020-11-respecting-democracy-rule-of-law-and-human-rights-in-th/16809e1f40>

<http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-DocDetails-EN.asp?fileid=24689>

[14] CommDH(2002)7, Opinion 1/2002 on certain aspects of the United Kingdom derogation from Article 5 paragraph 1 of the European Convention on Human Rights; Venice Commission, Parameters On The Relationship Between The Parliamentary Majority And The Opposition In A Democracy: A Checklist (CDL-

AD(2019)019).

[15] A se vedea PACE Resolution 1659 (2009), Protection of human rights in emergency situations, p. 12.

[16]

<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/webContent/62111354>

[17] <https://rm.coe.int/16809cee30>

[18] <https://rm.coe.int/16809e16bf>

[19] <https://rm.coe.int/16809e2940>

[20] <https://rm.coe.int/16809e3761>

[21] <https://rm.coe.int/16809e4108>

[22] <https://rm.coe.int/16809e4a01>

[23] A se vedea în acest sens lucrările **Congresului Conferinței mondiale „Statul de drept și justiția constituțională în lumea modernă”**, https://www.venice.coe.int/WebForms/pages/default.aspx?p=02_WC_CJ_04_Vilnius

**Noi măsuri pentru protejarea
mediului de afaceri și a
sistemului economic | Tax**

Alert

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 / 14.05.2020 a fost publicata OUG 69 pentru modificarea si completarea Legii 227 /2015 privind Codul Fiscal, precum si pentru instituirea unor masuri fiscale („OUG 69 / 2020”).

Principalele masuri adoptate prin OUG 69 / 2020 vizeaza:

1. Prorogarea unor termene

Se prorogă până în data de 30.06.2020, inclusiv, termenul pentru:

- depunerea Formularului *"Declarație unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice"* aferent anului 2019;
- depunerea Formularului 230 *"Cererea privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat"* pentru anul 2019;
- plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice pentru anul 2019.

2. Acordarea unor bonificații

Pentru depunerea declarației unice aferente anului 2019, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, se acordă o **bonificație în cuantum de 5%** din:

- impozitul pe venit,
- contribuția de asigurări sociale – CAS și
- contribuția de asigurări sociale de sănătate – CASS

sub rezerva stingerii integrale a acestor obligații fiscale (i.e. aferente anului 2019 și anilor anteriori) până la data de 30 iunie 2020.

Pentru stingerea integrală, până la data de 30.06.2020, a obligațiilor fiscale (i.e. *afere*nte anului 2019 și anilor anteriori) reprezentând:

- impozitul pe venit,
- contribuția de asigurări sociale – CAS și
- contribuția de asigurări sociale de sănătate – CASS,

se acordă o **bonificație în cuantum de 5%** din contravaloarea acestora aferentă anului 2019.

Bonificațiile prevăzute mai sus se pot aplica cumulat.

3. Clarificarea înregistrării în scopuri de TVA

Prin OUG 69 / 2020 este eliminată prevederea potrivit căreia organele fiscale competente nu înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă care prezintă risc fiscal ridicat.

Astfel, începând cu data publicării OUG 69 / 2020, la solicitarea înregistrării în scopuri de TVA se vor aplica următoarele reguli:

- persoana impozabilă va fi înregistrată în scopuri de TVA, potrivit solicitării depuse;
- după înregistrare, persoana impozabilă va face obiectul unei analize de risc efectuate de organul fiscal central.

4. Anularea unor obligații accesorii

4.1. Persoanele beneficiare

Pot beneficia de această facilitate toate categoriile de debitori.

4.2. Obligațiile bugetare principale pentru care

poate fi solicitată aplicarea măsurii de anulare a accesoriilor aferente

Obligațiile bugetare principale principale pentru care poate fi solicitată aplicarea măsurii de anulare a accesoriilor aferente sunt obligațiile bugetare:

- cu termen de plată până la data de 31.03.2020 inclusiv;
- stabilite prin decizii de impunere comunicate până la data de 31.03.2020 inclusiv;
- individualizate în titluri executorii și existente în evidența organului fiscal la data de 31.03.2020, inclusiv;
- existente la data de 31.03.2020 și supuse procedurii înlesnirii la plată a cărei valabilitate se pierde până la data de 15.12.2020;
- existente la data de 31.03.2020 și stabilite prin acte administrative a căror executare este suspendată, urmând să înceteze suspendarea până la data de 15.12.2020;
- existente la data de 31.03.2020 și stabilite prin acte administrative a căror executare este suspendată și la a căror suspendare se renunță.

4.3. Obligațiile bugetare principale pentru care nu poate fi solicitată aplicarea măsurii de anulare a accesoriilor aferente

- cele pentru care sunt în derulare înlesniri la plată la data de 31.03.2020 a cărei valabilitate depășește data de 15.12.2020;
- cele stabilite prin acte administrative a căror executare este suspendată la data de 31.03.2020 și suspendarea nu încetează până la data de 15.12.2020;
- cele reprezentând ajutor de stat de recuperat;
- cele reprezentând fonduri ce se cuvin bugetului Uniunii Europene;
- cele reprezentând obligații bugetare datorate bugetelor locale, dacă unitățile administrativ- teritoriale nu

stabilesc prin hotărâre a consiliului local aplicarea măsurii de anulare a accesoriilor.

4.4. Accesorii ce pot fi anulate

- Accesoriiile ce pot fi anulate, potrivit OUG 69 / 2020, sunt:
- dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale restante la data de 31.03.2020 inclusiv;
- dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31.03.2020 inclusiv, declarate suplimentar prin declarații rectificative;
- dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale (i) cu scadențe anterioare datei de 31.03.2020 inclusiv și (ii) stinse până la această dată;
- dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31.03.2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare (i) a unei inspecții fiscale sau (ii) a unei verificări a situației fiscale personale, în derulare la data intrării în vigoare a OUG 69 / 2020.

4.4. Condiții necesare de îndeplinit de către debitori pentru a beneficia de anularea unor obligații accesorii

Pentru a beneficia de anularea unor obligații accesorii, debitorii trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- Toate obligațiile bugetare principale restante la data de 31.03.2020 să fie achitate până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor, inclusiv;
- Toate obligațiile bugetare principale și accesorii cu

termene de plată cuprinse între data de 01.04.2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor, inclusiv să fie achitate;

- Să nu se regăsească declarații nedepuse în vectorul fiscal, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor;
- Cererea de anulare a accesoriilor să se depună până la data de 15.12.2020, inclusiv.

4.5. Chestiuni procedurale

Debitorii care doresc anularea accesoriilor potrivit OUG 69 / 2020 pot depune, la organul competent, notificarea cu privire la această intenție, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor, dar nu mai târziu de 15.12.2020;

Ulterior (i) clarificării eventualelor neconcordanțe și (ii) îndeplinirii în mod corespunzător a condițiilor pentru anularea accesoriilor potrivit OUG 69 / 2020, debitorii au obligația depunerii unei cereri de anulare a accesoriilor, până în data de 15.12.2020, sub sancțiunea decăderii;

Procedura de aplicare a anulării unor obligații accesorii se aprobă în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a OUG 69 / 2020:

- prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cazul obligațiilor bugetare administrate de către organul fiscal central

sau

- prin ordin al conducătorului instituției sau autorității publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, pentru obligațiile bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice, cu excepția unităților administrativ-teritoriale și a subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale

municipiului București;

Împotriva actelor administrative fiscale emise ca urmare a solicitărilor de anulare a unor obligații accesorii se poate formula contestație potrivit Legii 207 / 2015 privind Codul de procedură fiscală.

5. Modificări cu privire la impozitarea salariaților

Sunt excluse din baza lunară de calcul a

- contribuției de asigurări sociale (CAS),
- contribuției de asigurări sociale de sănătate (CASS) și
- contribuției asiguratorie pentru muncă

sumele reprezentând stimulente / prime acordate salariaților, începând cu data publicării OUG 69 / 2020 până la data de 30.06.2020 inclusiv, ca urmare a desfășurării de activități care presupun contact direct cu cetățenii și sunt supuse riscului de infectare cu SARS-CoV-2;

Începând cu luna iunie a anului 2020, se adaugă obligativitatea plății de către angajator a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru salariați, pe perioada suspendării din funcție a acestora, în condițiile legii (*i.e. numai în situația în care salariații nu au realizat în cursul lunii venituri din salarii și asimilate salariilor*).

Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă salariul minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția.

6. Facilități ce pot fi acordate de consiliile locale, respectiv Consiliul

General al Municipiului București

Potrivit OUG 69 / 2020 consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București pot adopta, până la data de 14.08.2020, hotărâri cu privire la:

- reducerea cu o cotă de până la 50% a impozitului anual pe clădiri pentru clădirile nerezidențiale, folosite pentru activitatea economică, dacă în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență, utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total sau parțial activitatea economică;
- scutirea de la plata taxei lunare pe clădiri datorate de către utilizatorii clădirilor proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, după caz, dacă, în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență, utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică;
- scutirea de la plata taxei pentru utilizarea temporară a locurilor publice de către utilizatorii suprafețelor care au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total sau parțial activitatea economică.

7. Bonificații ce vor putea fi acordate începând cu anul 2021

Începând cu anul 2021, vor putea fi acordate următoarele bonificații maxime:

- 10% din impozitul pe venitul anual declarat;
- 10% din contribuția de asigurări sociale declarată;
- 10% din contribuția de asigurări sociale de sănătate (CASS) declarată.

Nivelul bonificației, termenele de plată și condițiile de acordare vor fi stabilite prin legea anuală a bugetului de stat.

Procedura de aplicare se va stabili prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Amnistia fiscală, un moment zero în raporturile cu administrația fiscală | EY România

Autori: [Mihaela Mitroi](#), Partener, Asistență Fiscală și Juridică, EY România, lider al activității de consultanță fiscală și juridică în clusterul de Sud al regiunii EY Europa Centrală și de Sud-Est și Asia Centrală (CESA) | [Emanuel Băncilă](#), Partener, Liderul practicii de politici și dispute fiscale, EY România

Cea mai importantă amnistie fiscală de după 1990 a intrat în vigoare. Avem de-a face cu o amnistie fiscală veritabilă, în sensul în care Guvernul a ales să anuleze în totalitate, prin ordonanță de urgență, dobânzile, penalitățile și toate accesoriile pentru toți acei contribuabili care vor opta să-și plătească obligațiile fiscale principale către bugetul de stat.

Mai mult, pe lângă obligațiile fiscale (inclusiv creanțele vamale), aceleași facilități se aplică și obligațiilor bugetare. Chiar unitățile administrativ-teritoriale vor putea opta pentru acordarea acestor facilități constând în anularea accesoriilor, în cazul obligațiilor bugetare datorate bugetelor locale. Singura excludere vizează accesoriile

aferele obligațiilor ce se cuvin bugetului Uniunii Europene.

Acest act normativ poate reprezenta un moment zero de la care raporturile cu autoritatea fiscală să se desfășoare fără frica unei inspecții fiscale sau a verificării situației fiscale personale.

Principiul care guvernează această amnistie este plata integrală a obligațiilor bugetare principale scadente la 31 martie 2020 în perioada imediat următoare încetării stării de urgență, dar nu mai târziu de 15 decembrie 2020, coroborat cu declararea corectă a vectorului fiscal la data solicitării amnistiei. Astfel, orice contribuabil, care declară obligațiile principale sau rectifică declarații fiscale ce vizează obligații principale cu termen de plată anterior datei de 1 aprilie 2020, beneficiază de anularea în totalitate a accesoriilor. Corecțiile trebuie să se încadreze în termenul de prescripție de 5 ani.

Având în vedere că orice inspecție fiscală iminentă duce la imposibilitatea rectificării declarațiilor fiscale ale contribuabililor, pentru a beneficia de amnistie, considerăm că este importantă verificarea preventivă a situației fiscale a companiei în vederea stabilirii impunerii rectificării declarațiilor sale fiscale.

De rezultatul acestui exercițiu depinde anularea accesoriilor pe o perioadă fiscală care se poate întinde în trecut până în 2015. De asemenea, și perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a ordonanței și 15 decembrie 2020 trebuie verificată preventiv pentru a se asigura declararea cu acuratețe a tuturor obligațiilor fiscale.

În plus, beneficiază de amnistie nu doar acei contribuabili care vor face declarații rectificative după data intrării în vigoare a ordonanței, ci și aceia care au acumulat accesorii anterior datei de 31 martie 2020 și care au plătit obligațiile principale care au generat respectivele accesorii înainte de

31 martie 2020.

Ca atare, contribuabilii trebuie să se uite cu atenție în trecut (i.e. până în 2015) și să identifice aceste situații fie pentru a solicita restituirea unor astfel de accesorii dacă le-au plătit deja, fie pentru a solicita anularea lor. În caz contrar, după data de 15 decembrie, vor fi obligați să le plătească.

Contribuabilii care sunt într-o inspecție fiscală în curs la data intrării în vigoare a ordonanței beneficiază de amnistia fiscală pe o perioadă chiar mai mare de 5 ani, în funcție de perioada fiscală controlată prin inspecția fiscală în curs.

Dar ce se înțelege prin inspecție fiscală în acest caz particular? Trebuie să nu se fi comunicat decizia de impunere înainte de data intrării în vigoare a ordonanței. Cine primește decizia de impunere după data de 31 martie, dar înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe face parte din categoria contribuabililor care pierd oportunitatea acordării acestei facilități.

În această ipoteză, atât termenul de depunere a cererii de anulare, cât și termenul de plată a obligațiilor fiscale principale este diferit de termenul general prevăzut de ordonanță, respectiv 15 decembrie 2020.

Nerespectarea acestor termene duce la pierderea acestei facilități fiscale. Plata deciziei de impunere nu decade contribuabilul din dreptul său de a contesta decizia de impunere chiar dacă se plătește principalul și se beneficiază de amnistia fiscală.

În ceea ce privește deciziile de impunere care au fost suspendate prin emiterea unei scrisori de garanție bancară sau prin hotărâre judecătorească, contribuabilul are de luat o decizie: fie beneficiază de suspendare în continuare, cu riscul ca la sfârșitul litigiului fiscal să fie obligat să plătească accesorii atât pentru perioada controlată, cât și

pentru toată perioada de suspendare, fie alege să renunțe la suspendare și să plătească obligațiile principale pentru a beneficia de anularea tuturor accesoriilor. Astfel, dacă plătește acum și câștigă ulterior litigiul fiscal, contribuabilul este îndreptățit să primească dobânzi de întârziere de la ANAF în cuantum de 7,3% pe an, începând cu data la care debitul principal a fost plătit. Mai mult, având în vedere durata unui ciclu procesual la care se adaugă perioada controlată și durata soluționării contestației, se poate ajunge la anularea accesoriilor pentru o perioadă de peste 10 ani.

În plus, există o serie de cazuri particulare (eșalonare la plată, cerere de rambursare TVA respinsă pentru că s-a solicitat compensarea) pentru care amnistia se poate aplica în anumite condiții foarte favorabile pentru contribuabil doar în situația în care sunt respectate termene specifice de decădere din ordonanță.

Facilitatea fiscală reprezentând anularea accesoriilor își menține valabilitatea și în cazul în care, ulterior emiterii certificatului de atestare fiscală, organul fiscal constată existența unor obligații bugetare ce nu au fost incluse în fișa fiscală a contribuabilului la momentul acordării amnistiei. Cu alte cuvinte, dacă ulterior acordării anulării accesoriilor, contribuabilul își rectifică obligațiile fiscale sau organul fiscal controlează contribuabilul și impune obligații suplimentare aferente perioadei pentru care s-a acordat amnistia, această modificare a bazei de impunere ulterioară nu este de natură să ducă la anularea facilității fiscale deja acordate.

Suntem în prezența unei amnistii care acoperă cea mai largă paletă de contribuabili și cazuistici specifice acestora, cu un grad de acoperire pe care nu l-am mai întâlnit până acum. Sperăm ca și implementarea amnistiei să decurgă la fel de ușor pe cât de atractivă este ordonanța.

